

Mál nr. 160/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A hjá V.****Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu vegna slyss M hinn 9.12.2016****Gögn:**

Málskot dags. 04.05.2020 ásamt fylgiskjölum 1-16.

Bréf V dags. 11.05.2020 ásamt fylgigögnum.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 12.05.2020.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að M hafi, í starfi sínu sem bifreiðastjóri hjá A, orðið fyrir slysi á þvottastöð í eigu B, en A hafi haft afnot af aðstöðunni þar. M hafi verið að þrifa bifreið í eigu A og notað við það verk slöngu sem hafi verið á hjóli sem var fest á vegginn í um þriggja metra hæð. Hjólið hafi hins vegar staðið á sér og A þá náð í stiga, sem var merktur A, og farið upp í hann í þeim tilgangi að laga hjólið. Hafi stiginn þá runnið undan honum með þeim afleiðingum að hann slasaðist töluvert.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu B og var ágreiningi um það atriði vísað til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum, sem kvað upp úrskurð í máli 259/2018 hinn 30. október 2018. Með þeim úrskurði var kröfu M hafnað þar eð ekki væri sýnt fram á að B bæri skaðabótaábyrgð vegna atviksins.

M hefur jafnframt kafið V um bætur úr ábyrgðartryggingu A og um það snýst fyrirbyggjandi ágreiningur, en V hefur, með bréfi dagsettu 19. ágúst 2019, hafnað bótaskyldu.

Byggir M kröfu sína gagnvart A á því að A hafi vanrækt skyldur sínar með því að tryggja ekki nægilega öryggi og vinnuástandur. Stiginn, eða sá hluti hans sem var á staðnum, en um hafi verið að ræða einn hluta stiga sem eigi að vera samsettur úr þremur hlutum, hafi ekki hentað verkinu eða aðstæðum, og beinlínis verið hættulegur. Umræddur stigi hafi hins vegar verið eina tiltæka tólið til að komast að hjólinu. Pallur hafi verið á vinnustöðinni, en ekki hafi verið mögulegt að nota hann. Undir það taki aðstoðarverkstjóri hjá M. Jafnframt hafi A haft vitneskju um að umrætt hjól, sem ætlast hafi verið til að starfsfólk notaði við vinnu sína, hafi verið bilað en vanrækt að gera ráðstafanir vegna þess. Enn fremur hafi verið vanrækt að gera áhættumat vegna umrædds verkþáttar, en með tölvupósti til starfsmanna dags. 15. júní 2017, hafi notkun lausra stiga án undangengins áhættumats beinlínis verið bönnuð, enda M ekki sá eini sem hafi slasast vegna slíkrar notkunar. Enn fremur hafi slys M ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en hinn 4. janúar 2017, og verði A að vera hallann af sönnunarskorti sem af því leiði. Þá mótmælir M því að umrætt tjón megi rekja til eigin sakar eða aðgæsluleysis. Þá sé augljóslega ekki um óhappatílik að ræða þar sem umræddur stigi hafi verið vanbúinn. Máli sínu til stuðnings vísar M til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum svo og reglugerða settra með stoð í þeim. Jafnframt vísar M til dómaframkvæmdar.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að þó A sé eigandi stigans sé óútskýrt af hverju stiginn var í starfsstöð B, en hann hafi horfið frá starfsstöð A. Yfirmenn hjá A hafi ekki haft vitneskju um að stiginn væri í umræddri þvottastöð, enda hafi hann ekki þjónað neinum tilgangi þar, enda hafi verið vinnupallur á staðnum sem nýta ætti við vinnu í hæð, og hafi M nýtt hann áður við sams konar vinnu. Engar frekari skýringar eða gögn styðji þá fullyrðingu að M hafi ekki verið unnt að nota pallinn umrætt sinn. Hvað varði bilun á umræddu hjóli sé það rétt að A hafi haft vitneskju um slíka bilun, en verið í þeirri trú að B hefði óskað eftir viðgerð, enda hafi það ekki verið í verkahring A að sinna viðhaldi í umræddu húsnæði. V byggir á því að slys M megi rekja til þess að M kaus sjálfur að nota umræddan stiga þrátt fyrir að hann hentaði augljóslega ekki til notkunar á blautu og hálu gólfi. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum sínum ítrekar M kröfu sína og gerir athugasemdir við ýmsa þætti í málalíbúnaði V. Ekki verði horft framhjá því að umræddur stigi hafi verið á vinnustaðnum og notaður af starfsmönnum A. Þá hafi viðgerðir á títtnefndu hjóli ekki farið fram þrátt fyrir ábendingar þar að lútandi. Enn fremur hafi aðstoðarverkstjóri staðfest að M hafi ekki verið unnt að nota verkpallinn sem

var til staðar í húsnæðinu. V hafi ekki tekist að sýna fram á hið gagnstæða og þar eð slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu með réttum hætti beri A hallann af óvissu um atvik málsins.

Álit:

Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja tjón til saknæmra athafna, eða athafnaleysis, A, aðila eða atvika sem það ber ábyrgð á. Það er tjónþola að sýna fram á að slík skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi.

Byggja verður á því að umrætt hjól sem þvottaslangan var á hafi verið bilað og búnaður þessi því ekki hentað til fyrirhugaðra nota. Ekki verður þó séð að tjón A megi rekja beint til þeirrar bilunar, heldur þess hvaða aðferð hann kaus að eigin frumkvæði að nýta til að laga umrædda bilun. Ekkert liggur fyrir í málinu um að verklagsreglur eða leiðbeiningar frá vinnuveitanda hafi verið á þann veg að nýta ætti umræddan stiga við slíkar viðgerðir. Raunar virðist það hafa verið tilviljun ein að stiginn, sem vissulega var þó í eigu A, hafi verið á þvottastöðinni. Þá liggja fyrir nefndinni ljósmyndir af vinnupalli sem var á svæðinu, og fram kemur að M hafi áður nýtt hann við sambærilegar aðstæður. Því er þó borið við af hálfu M að ekki hafi verið mögulegt að notast við pallinn umrætt sinn. Jafnframt liggur fyrir tölvupóstur frá aðstoðarverkstjóra hjá A um að ekki hafi verið mögulegt að nota pallinn. Ekkert kemur þó fram, hvorki í máli M né aðstoðarverkstjórans, um ástæður þess að það hafi ekki verið hægt. Verður því ekki talið sýnt fram á að ástæður þess sé að rekja til atvika sem A, sem leigutaki aðstöðu í umræddu húsnæði, beri ábyrgð á. Verður að telja að frumorsök tjóns A sé sú að hann kaus að nýta einfaldan stiga, eða stigabút, sem samkvæmt lýsingu hentaði greinilega alls ekki aðstæðum, á gólfi, sem gera má ráð fyrir að hafi verið hált og blautt enda um þvottastöð að ræða. Óljóst er af hverju hann notaði ekki vinnupallinn sem var til staðar, en í öllu falli hefði honum verið rétt að leita eftir aðstoð annarra starfsmanna við verkið. Verður því ekki talið sýnt fram á að tjón hans megi rekja til saknæmra athafna, eða athafnaleysis A, aðila eða atvika sem það ber ábyrgð á heldur megi reka það til eigin sakar og aðgæsluleysis hans sjálfs. Þá verður ekki litið svo á að atvik þess máls séu svo illa upplýst að tilefni sé til að varpa sönnunarbyrði um atvik á A þrátt fyrir að Vinnueftirlitinu hafi ekki verið tilkynnt um atvikið fyrr en hinn 4. janúar 2017. Ber því að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 9. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.